

4. december

”Flyt jer!”, råbte Mie, da hun satte sig på kælken og susede ned af bakken.

Det var bare sjovt, det her – og snart var der is på gadekæret, så kunne de også løbe på skøjter.

Mies far havde til morgen været ude at afprøve isen, men han havde sagt, at den endnu ikke var helt sik-

ker, men måske i morgen, hvis det bliver ved med at fryse, havde han sagt.

Per og Teddy kom hen til Mie med hver deres kælke trækkende efter sig.

”Skal vi bygge en snehule”, spurgte de. Det var lige noget for Mie, men hvor skulle den ligge henne?

”Inde i jeres store have, helt nede ved hækken”, sagde Teddy, ”så er der ingen som ser den”.

Nu fik de tre venner travlt – de lånte skovle og spader og arbejdede hårdt på projektet til det begyndte at blive mørkt.

Efterhånden tog hulen form, det blev næsten en hel rund iglo og inde i hulen var der lavet bænke af sne og et lille bord foran også lavet af sne.

”Jeg har lovet at komme hjem og hjælpe med malkningen”, sagde Teddy, ”så kan vi ikke fortsætte i morgen?”

Jo, alle var også godt trætte og gik hver til sit.

Da de sad ved aftensmaden, hørte Mie pludselig, at hendes far og mor snakkede sammen om, at ”Grise-pjok” skulle slagtes om 14 dage.

Mie blev helt ked af det. Det var jo hendes gode kælegris, og bare fordi den nu var blevet tyk og fed, og det snart var jul, så skulle den slagtes.

Æv, hvor voksne var mærkelige.

